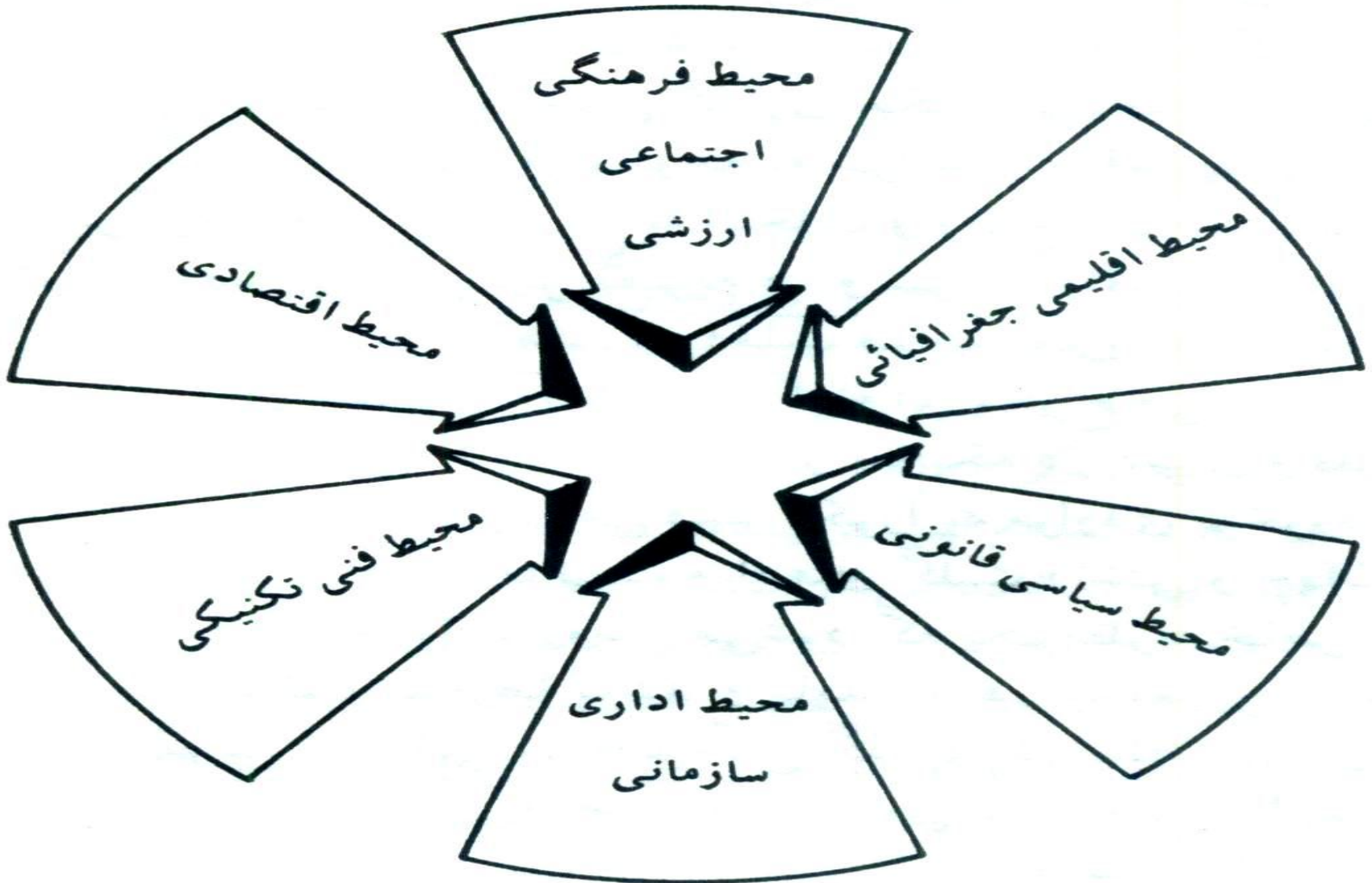

اطلاعات و تصمیم گیری

نقش ارزش ها و اطلاعات و احساسات در
تصمیم گیری

محیط‌های موثر بر فرایند تصمیم‌گیری:

تعریف اخلاقیات:

به عنوان سیستمی از ارزشها و
بایدها و نبایدها تعریف می شود که
بر اساس آن نیک و بد مشخص و
عمل بد از خوب متمایز می شود.

مدیران در تصمیم‌گیری‌های خود
بیشتر اخلاقیات شخصی را در
نظر می‌گیرند و بر مبنای آن
عمل می‌کنند.

ذکر این نکته ضروری است که اصول و ارزشها گر چه در موارد سودی برای مدیران ندارد اما مدیر متعهد و متخصص باید بر حسب وظیفه پیامدهای نا مطلوب دنیوی را در راه نتایج مثبت اخروی به جان بخرد.

در نهایت رعایت اخلاقیات در
مدیریت عاملی برای تصمیم
گیری صحیح ، معقول ،
منطقی و عادلانه است .

مفهوم اخلاقیات در مدیریت:

اخلاقیات عبارتست از شیوه
برخورد با خوب و بد با توجه
به تعهدات ارزشی، اعتقادی و
احساسی فرد و جامعه
و سازمان.

تعريف ارزش :

در نگاه جامعه‌شناسي ارزش‌ها تعهدات ما هستند. آنها بازتاب تصويري از آنچه خوب است و آنچه خوب نيست هستند ارزش‌ها معيارهايي براي قضاوت افراد درباره‌ي کنش‌هاي خود و ديگران هستند

آنها به ما مي‌گويند که مردم چه هدف‌هايي را بايد جست‌وجو کنند، چه چيزي لازم است و . چه چيزي ممنوع است. چه چيزي شرافتمندانه و چه چيزي شرم آور است، چه چيزي زيبا و چه چيزي زشت است

ارزش‌ها و تصمیم‌گیری:

در انتخاب يك گزینه از میان
گزینه‌های مختلف باید معیار و

شاخص داشته باشیم که بر اساس آن
به قضاوت و داوری بپردازیم.

این معیار تا حدود زیادی تابع نظام
ارزشی و نگرش‌های
تصمیم‌گیرنده و خط‌مشی‌گذار
است.

در تصمیم‌گیری به دو نوع
معیار می‌توان اشاره کرد:

1- تعقل ابزاری و کار کردی :

تعقل ابزاری تعقلی است که در رابطه با هر رویدادی فایده و سود را دنبال می‌کند و معیارهائی چون کارایی، بازدهی و سودبخشی را ملاک تصمیمات عاقلانه می‌داند.

2- تعقل ارزشی یا جوهری :

تعقلی است که با بصیرت به دنبال خیر و مصلحت آدمی است، حتی اگر این هدف بازدهی اقتصادی در پی نداشته باشد. در معیارهایی که مبتنی بر تعقل ارزشی یا جوهری هستند، جنبه اخلاقی مقدم بر جنبه‌های کاربردی و مادی است.

عوامل متعددی تصمیم‌گیری
مدیران را تحت تأثیر قرار
میدهند که برخی رعایت
اخلاقیات را تسهیل یا مشکل
میکند.

نارسانی‌های اطلاعاتی در

تصمیم‌گیری :

فقدان اطلاعات صحیح می‌تواند در

فرایند خط‌مشی‌گذاری مشکل ایجاد

نماید.

جزء نگری و يك بعدی شدن در تصمیم‌گیری:

هرگاه خط مشی‌گذاران به يك جنبه از
مسئله توجه کرده و از سایر جنبه‌ها
غفلت ورزند، نتیجه‌ای ناقص حاصل
می‌شود که امکان توفیق آن بسیار اندک
خواهد بود.

در تصمیم‌گیری‌ها عدم توجه به محیط‌های
مختلف موثر بر موضوع تصمیمات مانند
محیط فرهنگی و اجتماعی، سیاسی و قانونی،
اقتصادی، فنی، اقلیمی و جغرافیایی موجب
می‌شود تا خط‌مشی‌های حاصله از نقطه نظر
هر محیطی که بدان توجه نشده باشد
آسیب‌پذیر گردیده و در اجرا دچار مشکل
گردد.

- عدم وجود يك پایگاه معتبر و متمرکز
اطلاعاتی که تصمیم‌گیرندگان را در
اخذ تصمیمات صحیح یاری دهد.
- ناقص بودن و به هنگام نبودن
اطلاعات

- سلسله مراتب بیش از حد در
سازمانهای دولتی

- اتکاء صرف بر اطلاعات و
گزارشات رسمی و غفلت از دریافت
نظرات عامه مردم
- تسری گذشته به آینده و اتکاء صرف
بر آمار و اطلاعات گذشته
- اساس قرار دادن تصمیمات گذشته
برای تصمیمات آینده

اعمال نظر شخصی در
تصمیم‌گیری و اتکاء بیش از حد بر
تجربیات فردی:

در برخی موارد تصمیم‌گیرندگان قبل
از آنکه به تصمیم‌گیری بپردازند در
ذهن خود انتخاب مورد نظر را انجام
داده و برای تایید و توجیه نظر خویش

به اطلاعاتی رو می‌آورند که در جهت آن
تصمیم بوده و سایر حقایق و شواهدی را که
برخلاف تمایل آنها است نادیده می‌انگارند.
در چنین حالتی تصمیم‌گیری جنبه صوری
پیدا کرده و معیارهای سنجش نیز دستخوش
اعمال نظر و سلیقه‌های شخصی می‌گردند.